

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

24 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2017 și sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 30 ianuarie 2017, în cauza penală în privința lui

Friptuleac Mihai xxxx, născut la xxxx,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 30.09.2016 - 30.05.2017;

Instanța de apel: 14.07.2017 - 03.10.2017;

Instanța de recurs: 26.12.2017 - 24.01.2018,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 30 mai 2017, Friptuleac Mihai a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art.190 alin. (4) Cod penal (episodul în privința părții vătămate Mustăță Corneliu) la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare a bunurilor pe un termen de 3 ani;

- art. 190 alin. (4) Cod penal (episodul în privința părților vătămate Godoroja Victoria, Văcari Lidia, Buga Ilie, Vacari Valerii) la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare a bunurilor pe un termen de 3 ani;

- art. 190 alin.(5) Cod penal (episodul în privința părții vătămate Luca Dorina) la 10 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare a bunurilor pe un termen de 4 ani.

Conform prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Friptuleac Mihai i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 12 ani închisoare, cu executarea pedepsei în

penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare a bunurilor pe un termen de 5 ani.

Acțiunea civilă a părții vătămate Vacari Lidia a fost admisă integral și s-a dispus încasarea de la Friptuleac Mihai în beneficiul acesteia a prejudiciului material în sumă de 1200 euro.

Acțiunea civilă a părții vătămate Godoroja Victoria a fost admisă integral și s-a dispus încasarea de la Friptuleac Mihai în beneficiul acesteia a prejudiciului material în sumă de 1500 euro.

Acțiunea civilă a părții vătămate Luca Dorina a fost admisă parțial și s-a dispus încasarea de la Friptuleac Mihai în beneficiul acesteia a prejudiciului material în sumă de 256000 lei și 700 euro și prejudiciu moral în sumă de 15000 lei.

Acțiunea civilă a părții vătămate Mustață Corneliu a fost admisă parțial și s-a dispus încasarea de la Friptuleac Mihai în beneficiul acestuia a prejudiciului material în sumă de 202630,46 lei și 1000 de dolari SUA și prejudiciu moral în sumă de 20000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a stabilit că, aproximativ în lunile iulie-august ale anului 2008, Friptuleac Mihai având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, aflându-se în r. xxxx, s. xxxx, prin abuz de încredere, sub pretextul că are nevoie de bani pentru a deschide o afacere în domeniul construcției în comun, a însușit de la Mustață Corneliu suma de 185000 lei, pe care i-a cheltuit în interese personale. Ulterior, în toamna anului 2008, Friptuleac Mihai continuându-și acțiunile criminale, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, aflându-se în or. xxxx, prin abuz de încredere, sub același pretext că are nevoie de bani pentru a deschide o afacere în domeniul construcției, a însușit repetat de la Mustață Corneliu suma de 1000 de dolari SUA, care, conform cursului oficial de schimb a BNM din 01.01.2008, constituia suma de 11319 lei, pe care i-a cheltuit în interese personale și astfel, părții vătămate i-a fost cauzată o daună materială în proporții deosebit de mari în mărime de 196319 lei.

Tot el, în luna aprilie a anului 2011, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane aflându-se pe bd. xxxx, mun. xxxx, prin abuz de încredere, sub pretextul că-l va ajuta pe Vacari Valerii, la procurarea unui apartament la preț redus, a însușit de la ultimul suma de 3000 euro. Conform cursului BNM suma de 3000 euro la data comiterii infracțiunii constituia suma de 49500 lei, cauzându-i ultimului o daună materială în proporții considerabile.

Tot el, continuându-și acțiunile sale criminale, la începutul anului 2012, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, aflându-se în mun. xxxx, bd. xxxx, prin abuz de încredere, sub pretextul că dorește să procure un apartament, a însușit de la Godoroja Victoria suma de 1500 euro. Conform cursului oficial de schimb a BNM din 01.01.2012, constituia suma de 22609 lei.

Tot el, continuându-și acțiunile sale criminale, în vara anului 2012, având

scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, aflându-se în mun. xxxx, bd. xxxx, prin abuz de încredere, sub pretextul că are nevoie de bani pentru a debloca conturile unei întreprinderi ce-i aparține, a însușit de la Vacari Lidia suma de 1200 euro. Conform cursului oficial de schimb a BNM din 01.01.2012, suma de 1200 euro constituia suma de 17870 lei.

Tot el, continuându-și acțiunile sale criminale, în vara anului 2012, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, aflându-se pe bd. xxxx, mun. xxxx, prin abuz de încredere, sub pretextul că are nevoie de bani pentru o intervenție chirurgicală, a însușit de la Canna Ghenadie suma de 1000 dolari SUA. Conform cursului oficial de schimb a BNM din 01.01.2012, constituia suma de 12000 lei.

Ulterior, abuzând de încrederea cet. Buga Ana, cu care era în relații de rudenie, promițându-i restituirea în termeni scurți a banilor, a determinat-o pe aceasta să-i restituie suma de bani de 1000 dolari SUA însușită de la Canna Ghenadie. Fapta respectivă a fost realizată de Buga Ana, din banii pe care soțul, Buga Ilie, i-a transmis de peste hotare în toamna anului 2012 aflându-se la domiciliul său din mun. xxxx, bd. xxxx. După însușirea banilor de la Canna Ghenadie și restituirea lor de către Buga Ana, Friptuleac Mihai nu și-a realizat promisiunea, întrerupând comunicarea cu ei.

Prin acțiunile sale infracționale, Friptuleac Mihai a însușit de la Godoroja Victoria, Vacari Lidia, Buga Ilie, Vacari Valerii suma totală de 101 990 lei.

Tot el, la 08.01.2015, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, aflându-se în sect. xxxx, mun. xxxx, prin abuz de încredere, sub pretextul dezghețării unui cont bancar, a însușit de la Luca Dorina suma de 200 euro. Conform cursului oficial de schimb al BNM din 08.01.2015, constituia suma de 3753,98 lei.

Tot el, continuându-și acțiunile sale criminale, la 10.03.2015, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, aflându-se în sect. xxxx, mun. xxxx, prin abuz de încredere, sub pretextul de a achita pentru gazdă, a însușit de la Luca Dorina suma de 500 euro, care, conform cursului oficial de schimb a BNM din 10.03.2015, constituia suma de 10347,3 lei.

Tot el, continuându-și acțiunile sale criminale, la 17.03.2015, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin abuz de încredere, aflându-se în sect. xxxx, mun. xxxx, cunoștea despre faptul că Luca Dorina deține procură pe un cont bancar, ce-i aparține mamei sale, Luca Liliana și că pe contul dat sunt bani în sumă de 256000 lei. Sub pretextul că deține informație precum că banii în cauză urmează să fie sustrași de pe contul bancar, a determinat-o pe Luca Dorina să extragă banii de pe cont, iar ulterior, aflându-se împreună cu ultima în satul xxxx, raionul xxxx, sub pretextul de a păstra banii extrași de pe cont într-o cutie bancară din r-nul xxxx, i-a primit la păstrare și ulterior i-a însușit.

Prin acțiunile sale infracționale, Friptuleac Mihai a însușit de la Luca Dorina

suma de 270101,28 lei.

3. Nefiind de acord cu sentința, în termenul legal, procurorul a atacat-o cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Friptuleac Mihai să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 190 alin. (4) din Codul penal (episodul în privința părții vătămate Mustață Corneliu) la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare a bunurilor pe un termen de 3 ani;

- art. 190 alin. (4) din Codul penal (episodul în privința părților vătămate Godoroja Victoria, Văcari Lidia, Buga Ilie, Vacari Valerii) la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare a bunurilor pe un termen de 3 ani;

- art. 190 alin. (5) din Codul penal (episodul în privința părții vătămate Luca Dorina) la 11 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare a bunurilor pe un termen de 4 ani.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Friptuleac Mihai să-i fie stabilită pedeapsă definitivă de 18 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare a bunurilor pe un termen de 5 ani.

În argumentarea apelului declarat s-a invocat:

– pedeapsa penală aplicată este prea blândă, iar instanța de judecată n-a ținut cont de prevederile legale și de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale stabilite de Codul penal, în special de faptul că inculpatul nu a colaborat cu organul de urmărire penală și nici în instanța de judecată, nu a recunoscut vina și nici nu s-a căit de cele comise, n-a recuperat prejudiciul părților vătămate;

– instanța nu a ținut cont de faptul că, inculpatul a mai fost condamnat anterior pentru infracțiune similară prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 06.07.2016 la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare a bunurilor pe un termen de 1 (un) an, în baza art. 90 din Codul penal, pedeapsa numită a fost suspendată condiționat pe un termen de 2 ani (la moment pedeapsa nu este definitivă, cauza se examinează în Curtea de Apel). Astfel, acesta nu are un loc de muncă și oficial nici n-a avut și el săvârșește infracțiunile de escrocherie sub formă de îndeletnicire, prin ce prezintă un pericol social deosebit.

3.1. De asemenea, împotriva sentinței, în termen legal, a declarat apel și avocatul Negru Olesea în interesele inculpatului, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare.

În argumentarea apelului avocatul a invocat că:

– sentința de condamnare este neîntemeiată;

– în urma cercetării judecătorești vina inculpatului în comiterea infracțiunii imputate nu a fost dovedită, confirmându-se doar versiunea declarată de inculpat;

– circumstanțele prevăzute de art. 390 Cod de procedură penală sunt prezente în speță și unica soluție corectă urma să fie sentința de achitare, deoarece pe parcursul examinării cauzei în ședința de judecată nu doar că nu s-a confirmat comiterea faptei imputate;

– nu a fost argumentată în nici un fel învinuirea adusă fără a fi dovedită existența în acțiunile lui Friptuleac Mihai a elementelor constitutive ale infracțiunilor imputate. Nu au fost elucidate circumstanțele esențiale pentru stabilirea adevărului și justa soluționare a cauzei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2017 au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. La judecarea apelului, Colegiul penal a reținut că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Colegiul a respins ca neîntemeiată solicitarea avocatului privind achitarea inculpatului, or, această solicitare este îndreptată spre ameliorarea situației inculpatului având în vedere că ultimul sub diferite pretexte a dobândit sume de bani de la părțile vătămate pe care s-a angajat să le restituie, însă eschivându-se de la restituirea sumelor, abuzând de încrederea părților vătămate și comunicându-le că are anumite afaceri, conturile sale fiind sechestrate, acest lucru nefiind demonstrat de către ultimul.

Mai mult ca atât, argumentul inculpatului precum că acesta nu a restituit sumele de bani pe motiv că deține mai multe afaceri și că banii pe care îi deține pe conturi sunt sechestrați, nu a fost reținut de către instanța de apel, ori inculpatul nu a comunicat clar și concret numele entităților prin intermediul cărora desfășoară activitatea de întreprinzător și nu a comunicat date clare despre existența conturilor, locul aflării acestora, sumele aflate în conturi.

Colegiul penal a remarcat că, limita între un acord civil și o escrocherie este latura subiectivă, care în cadrul relațiilor civile este caracterizată prin buna-credință a părților, iar în cazul escrocheriei, prin abuz de încredere și înșelăciune. Totodată, delimitarea escrocheriei de încălcarea normelor de drept civil trebuie făcută luându-se în considerație două aspecte de maximă importanță: 1) atitudinea făptuitorului de faptul transmiterii lui a bunurilor; 2) prezența disponibilității efective a făptuitorului de a-și executa angajamentele.

Lipsa intenției infracționale la momentul intrării în raporturi juridice civile nu presupune excluderea trecerii pe parcurs a raporturilor civile în sfera penalului, cu toate că în speța data intenția inculpatului în comiterea infracțiunii de escrocherie se

prefigurează încă în momentul când inculpatul a însușit sub diferite pretexte sumele de bani de la părțile vătămate. De fiecare dată banii au fost transmiși la solicitările inculpatului, care erau urmate de necesități de investire în afaceri, necesități de lichidități pentru ridicarea sechestrelor, necesitatea de bani pentru intervenție chirurgicală. După primirea sumelor bănești inculpatul de fiecare dată invoca părților vătămate diferite motive de justificare pentru a nu restitui banii, inculpatul neavând disponibilitatea de a restitui banii.

Se reține concluzia primei instanțe potrivit căreia, inculpatul nu avea nici o activitate de întreprinzător sau altă activitate ce ar asigura un venit financiar, mijloacele bănești obținute au fost folosite în alte scopuri decât cele comunicate părților vătămate la moment și a lipsit orice efort din partea inculpatului de a restitui, în mod real sumele bănești. Cu toate că în ședința de judecată inculpatul de fiecare dată a afirmat că a luat banii pentru dezvoltarea diferitor afaceri, pentru a ajuta victimele de a salva banii sau pentru a procura apartament la preț redus și alte angajamente. Aceste aspecte și comportamentul inculpatului indică prezența scopului de cupiditate la momentul primirii banilor de la părțile vătămate.

Colegiul penal verificând ansamblul de probe ce au fost administrate în conformitate cu prevederile de procedură penală, nu a depistat careva încălcări de procedură sau încălcări a drepturilor și intereselor inculpatului.

Vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (4), art. 190 alin. (4), art. 190 alin. (5) Cod penal, a fost dovedită pe deplin în baza probelor prezentate la cauza penală, care demonstrează vinovăția lui în afara oricărui dubiu rezonabil.

Referitor la numirea pedepsei penale, Colegiul penal a conchis că, instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, corect stabilind pedeapsa sub formă de închisoare, care este una echitabilă și proporțională infracțiunilor comise, ținând cont de gradul de pericol al infracțiunilor, din categoria celor grave și deosebit de grave, de circumstanțele cauzei, de personalitatea inculpatului, de forma vinovăției – intenția, de lipsa circumstanțelor atenuante și agravante, precum și efectul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, astfel asigurând realizarea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale și a preveni săvârșirea de noi infracțiuni, atât de către inculpat, cât și din partea altor persoane, care va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale Republicii Moldova sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

Astfel, pedeapsa penală definitivă aplicată inculpatului este una echitabilă,

corectă și întemeiată și având în vedere aceste momente, dar și scopul legii penale, care indică asupra corectării și reeducării inculpatului, în viziunea instanței de apel, nu este rațională aplicarea față de acesta a pedepsei penale sub formă de 18 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare a bunurilor pe un termen de 5 ani, or, reieșind din raportul de cauzalitate dintre gravitatea infracțiunii și urmările prejudiciabile survenite, aplicarea pedepsei penale definitive sub formă de închisoare pe un termen de 18 ani, cum solicită procurorul este neîntemeiată, inoportună și prea aspră, deoarece circumstanțele comiterii infracțiunii, personalitatea inculpatului, cât și lipsa circumstanțelor atenuante și agravante, au fost luate în considerație de către instanța de fond și care corect și just în opinia instanței de apel, au generat aplicarea pedepsei definitive sub formă de închisoare pe un termen de 12 ani în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare a bunurilor pe un termen de 4 ani.

5. Nefiind de acord cu decizia pronunțată avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului a declarat recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare.

În motivarea recursului declarat s-a invocat că, vinovăția inculpatului nu a fost dovedită, iar instanțele de judecată la baza hotărârilor au pus declarațiile acestuia, prin care a declarat că a împrumutat bani de la părțile vătămate, ceea ce de fapt denotă că există relații civile și prin urmare, în acțiunile lui Friptuleac Mihai lipsește latura obiectivă și latura subiectivă a componenței infracțiunilor incriminate.

6. Asupra recursului a depus referință procurorul, prin care s-a expus întru respingerea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece temeiurile invocate nu și-au găsit confirmare, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate, iar temeiul de reapreciere a probelor nu se regăsește în prevederile art. 427 Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la

faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului rezultă că avocatul invocă ca temei de recurs pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și își expune dezacordul cu aprecierea eronată a probelor administrate în cauza penală.

Prin urmare, în ce privește argumentul avocatului precum că, fapta lui Friptuleac Mihai nu întrunește elementele infracțiunilor incriminate, instanța de recurs relatează că, acest temei este prezent atunci, când instanța ce a judecat cauza a comis în această parte o eroare de drept, cum ar fi situația prin care în hotărârea judecătorească s-a făcut referire la săvârșirea infracțiunii, dar nu au fost stabilite faptele sau împrejurările de fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii respective. Astfel, temeiul la care se face trimitere în recurs, nu este aplicabil în speța examinată din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar determina necesitatea casării deciziei instanței de apel.

Așadar, temeiul invocat include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul căror s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

La caz însă, conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată detaliat și multi-aspectual în textul deciziei instanței de apel, iar careva temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit, deoarece ele au fost obținute cu respectarea normelor de procedură penală și care de fapt confirmă prezența laturii obiective și subiective în acțiunile inculpatului.

Colegiul penal conchide că situația de fapt a fost corect stabilită de către prima instanță și menținută de instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat și expus în pct.4.1. al prezentei decizii, încadrarea juridică dată faptelor este corectă și corespunde situației de fapt reținute, instanța ajungând la concluzia privind menținerea sentinței cu condamnare a inculpatului pentru săvârșirea infracțiunilor de escrocherie.

De asemenea, Colegiul penal reține că argumentul precum că, *nu au fost întrunite elementele infracțiunilor* este neîntemeiat și constituie o interpretare subiectivă a recurentului, or, instanța ierarhic inferioară corect a constatat că în acțiunile lui Friptuleac Mihai sunt prezente toate elementele constitutive a infracțiunilor imputate, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță

internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În urma celor expuse, Colegiul penal constată că hotărârea recurată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală și este întemeiată, iar temeiurile invocate nu persistă în cauză. Argumentele invocate de recurent nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate și prin urmare, prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat, pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui *Friptuleac Mihai*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 21 februarie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun